

Po drugie wnoszący odwołanie powołuje się na naruszenie prawa w zakresie zasad kontryktoryjności i skutecznej ochrony, ponieważ dowody, na których oparta była decyzja częściowo różniły się od dowodów wcześniej kwestionowanych.

Po trzecie wnoszący odwołanie powołuje się na błędne zastosowanie przepisów dotyczących kosztów i dodatków dla posłów Parlamentu („przepisy KID”) zarówno w odniesieniu do spornych kwot w zakresie zwrotu kosztów podróży jak też spornych kwot dotyczących dodatku sekretarskiego. W szczególności wnoszący odwołanie wskazuje po pierwsze, że dokonano błędnej wykładni pojęcia „miejsca zamieszkania”, którego nie można utożsamiać z formalnym „miejscem zameldowania”; a po drugie, że naruszenie nie istnieje z różnych względów oraz że występuje sprzeczność pomiędzy uznaniem niewskazania nazwisk wszystkich beneficjentów dodatku sekretarskiego za zwykle „uchybień formalne” a uznaniem go za uchybienie niemożliwe do konwalidowania w świetle niejasnych przepisów obowiązujących w omawianym okresie.

Po czwarte odwołanie oparte jest na naruszeniu zasady proporcjonalności przy określaniu kwoty podlegającej odzyskaniu. Zasądzenie zapłaty całej pobranej kwoty jest niedorzeczne.

Wreszcie wnoszący odwołanie zarzuca błędne ustalenie kosztów postępowania, którymi obciążono R. Nenciniego. Koszty poniesione w związku z zaskarżeniem pierwszej — następnie cofniętej — decyzji wynikają z błędnego zachowania strony przeciwnej, która uznała zresztą takie naruszenie dokonując — po doręczeniu pierwszej skargi — zastąpienia decyzji inną decyzją w języku włoskim.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357 s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Postanowienie Prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 24 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-468/11) ⁽¹⁾

(2013/C 304/14)

Język postępowania: hiszpański

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Postanowienie Prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 10 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Giurgiu — Rumunia) — SC Volksbank România SA przeciwko Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

(Sprawa C-123/12) ⁽¹⁾

(2013/C 304/15)

Język postępowania: rumuński

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle — Belgia) — Guy Kleyen przeciwko Conseil des ministres

(Sprawa C-99/13) ⁽¹⁾

(2013/C 304/16)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.